

SLOVENSKI NAROD

iznaja vrst dan popoldne, izvzemajo nadalje in praznike. — inserati do 80 petri vrst s Din 2, do 100 vrst s Din 2.50, od 100 do 300 vrst s Din 3, večji inserati petri vrsta Din 4. — Popust po dogovoru, inserati davek poseben. — >Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12. za inozemstvo Din 25. — Rokopisi se ne vračajo

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica štev. 8.
Telefon: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26

Podružnice: MARIBOR Strossmayerjeva 3b — NOVO MESTO, Ljubljanska c. telefon st. 26. — CELJE: celjko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon st. 65; podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon st. 190. — JESENICE: Ob kolodvoru 101

Poštna braničnica v Ljubljani st. 19.351.

Tudi vojna sreča je opoteča:

Čete generala Franca se puntajo

Po izpovedbah ujetih oficirjev so izbruhnili v vojski generala Franca resni upori — Marokanci so popolnoma odpovedali, Francovi milicičniki so pa nezanesljivi in za boj nesposobni

VALENCIA, 30. novembra. r. Po izpovedbah ujetih nacionalističnih oficirjev, ki jih zaslišujejo v glavnem mestu na madridske obrambe, se pojavljajo v vrstah vojske generala Franca znaki resnega razkroja. Neuspešni zadnjegi časi so čete hudo demoralizirali in plasijo jih velike izgube, ki so jih imeli v bojih zadnjega tedna. Dejstvo, da je madrinski četam uspelo prebiti obroč okrog Madrida ter prodreti 120 km dalje proti jugozapadu, kjer grozi sedaj nevarnost, da padejo nacionalističnim četam za hrbel, je porazno vplivala na vso Francov vojsko. Jedro Francove armade tvorijo Marokanci in španske tujške legije. Znano je, da so te čete zelo uporabne za nagle udare, toda so premalo vzdržne in nesposobne za trdovratne boje v postojankah. Razen tega te čete, navajene na afriški klimi, hudo spreči mrazu, ki ga ne prenašajo. Po mnenju vojaških strokovnjakov je baš ta okolnost povzročila poraz nationalistov pred Madridom

in nazadovanje Francovih čet. Ostanek Francove vojske tvorijo milicičniki, sezavljeni iz nacionalistične mladinske organizacije. To je povečini poldorasta mladina, ki se sicer rada navdušuje na manifestacijah, ki pa je nesposobna za bojevanje. Ti oddelki so doslej v glavnem služili za parade in so jih uporabljali le v zaledju, kjer ni bilo nevarnosti. Redno vojaštvo je po večini padlo že v bojih privih tednov, ko general Franco se ni imel Marokancev, tako da sedaj general Franco nima zanesljive opore v svoji vojski. Po izpovedbah ujetih oficirjev vlada v Francov vojski velika zmešjava. Na raznih krajinah je prišlo do očitega upora, ker vojaki stradajo in prevezajo ter nočejo več iti v boj. Posebno resni upori so izbruhnili v la Caruni, Sevilji in Cordobi, kjer je prišlo do krvavih uličnih borb med pobunjenim vojaštvom in člani Španske falange. General Franco je bil zaradi tega prisiljen velik del svojih čet umakniti z prednjih vrst ter jih poslati na

zaj, da si opomorejo ter da se poleže razburjenje, ki je zavladalo med njimi. Vrhovno vodstvo madridske vojske skuša sedaj izkoristiti položaj in je vrglo v boj vse razpoložljive čete, da bi zadalo generalu Franco odločilni udarc. V krogih madridske vlade so prepričani, da bo mesec december prinesel končno odločitev ter gledajo na razvoj dogodkov z velikim optimizmom. Za Madrid se več ne boje in smatrajo, da je tu general Franco že doživel poraz. Po začetku madridskega vojnega vodstva napredujejo republikanci tudi na

vseh ostalih frontah in hudo pritiskajo nacionaliste, ki se morajo umikati na vsej črti. Vreme gre zelo na roko redčim.

Nacionalisti zanikajo

SEVILJA, 30. novembra. AA. Havas: Radikalna postaja v Sevilji je objavila, da je včeraj na vseh frontah vladalo pravo zatiscje, ker je bilo vreme preslabo. Nacionalistične ladje strogo pozajmo na vsa pristanišča, da bi tako preprečili dovoz ojačanja republikancem iz inozemstva. Ita postaja zanika vse vesti o napredovanju nacionalistov.

Sklicanje sveta Društva narodov Sestal se bo 7. ali 11. decembra v Ženevi

ZENEVA, 30. novembra. z. Generalni tajnik Društva narodov je razpoložil vsem članom sveta DN brzjavke, v katerih predlaga, naj bi se svet Društva narodov sestal 7. ali 11. decembra, da bi razpravljal o pritožbi madridske vlade

de proti Italiji in Nemčiji zaradi priznanja Francovega režima. Končna odločitev o dnevu sestanka sveta DN je odvisna od odgovora posameznih članov, ki jih pričakujejo že do jutri zvezcer. Zasedanje bo v Ženevi

Prisrčen sprejem delegacij jugoslovansko-českoslovaških lig v Pragi Manifestacija slovanske vzajemnosti

Praga, 30. novembra. AA. ČTK: Delegacija ki steje 50 članov, je prisia na Jugoslavijo v Prago. Članom jugoslovansko-českoslovaških lig je bil prirejen prisrčen sprejem. Primetor dr. Baxa je pozdravljen jugoslovenske goste s prisrčno dobrodošlico, g. Peter Zenkl pa jih je pozdravil v imenu lige. Na Wilsonovem kolodvoru je bilo mnogo ljudi, ki so navdušeno pozdravljali jugoslovenske goste. Že v Brnu in v Bratislavni so priredili lepe sprejem jugoslovenske delegacije. V Brnu je delegacija oddala prst z Oplenca, ki bo položena v temelje pravoslavne cerkve, ki se gradi v Hudobinu.

Jugoslovenski poslanik v Pragi dr. Protič je imel v Moravski Ostravi na proslavi jugoslovansko-česke lige velik govor o pomenu jugoslovenskega narodnega praznika. Poslanik je posebno podčrtal miroljubnost držav

Male antante, ki sloni na želji po sodelovanju z vsemi sosedji.

Parlamentarna delegacija na poti v Bukarešto

TEMŠVAR, 30. novembra. AA. Jugoslovenska parlamentarna delegacija, ki potuje na proslavo v Bukarešto, je bila na meji sprejeta z največjim navdušenjem. Na meji jo je čakala deputacija rumunskega parlamenta in senata. Posebno prisrčen je bil sprejem v Temišvaru. V čakalnici prvega razreda je bil sprejem, po govorih pa je hravsko pevsko društvo zapelo več dobrodošlico. Po govorih je godba zaigrala jugoslovensko in rumunsko himno. Ob 10.30 je jugoslovenska delegacija nadaljevala potovanje v Bukarešto.

„Mir je v nevarnosti“ Mednarodni mir lahko zagotove samo notranje močne države

PARIZ, 30. novembra. AA. Havas: V svojem govoru v Evresu je ministrski predsednik Leon Blum podprt, da bo socialistična stranka kriva, če se ljudska fronta nekega dne razbije. Stranka zahteva samo, da se naj izpolnijo sprejeti obvezni in nicesar drugač. Na prvem mestu stoji vprašanje razdelitve proizvodov. Radikalnosocijalistična stranka se bori samo proti tistem, ki so sovražniki republike in demokracije. Novi socialni red se lahko ustanovi samo na temelju miru med vsemi Francozi. Internationalni mir pa je težak in delikaten.

Daladier, predsednik radikalno-socialne stranke, je rekel: Nikogar ne dolžim, da

hoče vojno. Reči pa moram, da ima mednarodni mir gotove pogoje. Danes kakor pred dvema letoma je mir v nevarnosti. Danes zahteva tudi Azija besedo v evropskih vprašanjih. Naša dolžnost je, da rečemo vsem narodom, da je njihovo tekmovanje v oboroževanju blaznost. Nova vojna bi ponovila konec civilizacije. Mi nudimo vsem loyalno in odkrito roko sprave in miru, toda tegu ne delamo v strahu ali pa s sklonjenim glavo. Naša domovina mora biti moralno in materialno močna. Če bo svet opazil, da volja Francije slabí in če bo svet misil, da je Francija lahek plen, potem je končano naše svobodno življenje.

Uniformiranje umetnostne kritike v Nemčiji

Kritiko smejo v bodoče pisati samo protokolirani in uradno priznani kritiki

BERLIN, 30. novembra. br. Ministrstvo za pravoslovje in kulturo je izdalо odlok, ki na novo ureja umetnostno kritiko v Nemčiji. Kritiko o umetnostnem dejstvovanju na književnem, slikarskem, kiparskem, gledališkem, koncertnem polju in v vseh drugih umetnostnih panogah smejo v bodoče pisati samo ljude, ki so starci najmanj 32 let in so se sami najmanj pet let udejstvovali v določeni umetnostni panogi. Vsaka kritika mora biti podpisana s polnim imenom. Vsí kritiki morajo biti protokolirani pri novinarski zbornici in tvorjivo poseben oidej organizacije poklicnih novinarjev. Utetljivje tega odloka naglaša, da je narodno-ocialistični rezim čakal pet let, da bi se tudi kritika prilagodila novim razmeram, kar pa se ni zgodilo. Zato je vrla odločena tudi na tem polju napraviti red v duhu narodno-ocialističnega načela. Doselej so si kritiki prizvajali vlogo nekakega sodnika,

kar pa v resnici niso in ne morejo biti. Kritik mora biti posredovalec med umetnostno in ljudstvom ter v službi obeh, ne pa se postavljati za sodnika in deliti načine na levo in desno, dasi sam ni zmožen ustvariti nitij najmanjše umetnosti. V bodoče mora biti v vsaki kritiki merodajno namenodocialistično pojmovanje, kar mora biti glavno merilo.

Pravoslavni teološki kongres

ATENE, 30. novembra. AA. Atenska Agencija poroča: Včeraj je bil na atenskem vesnilišču otvoren prvi vsepravoslavni teološki kongres. Otvoriti je prisotovljal kralj Jurij II s predsednikom vlade. Kongres je otvoril z lepotom govorom kralj Josif II.

Politični obzornik

Vzpodbudne besede

Krajevna organizacija JNS v Splitu je imela te dni svojo skupščino. Predsedoval je senator dr. Ivo Majstorović. V svojem govoru je med drugimi dejal: Ako se ozremo na našo banovino, vidimo, da je JNS pri zadnjih občinskih volitvah izvajevala lepe uspehe. To dokazuje, da je nacionalizem veru in dokler je nas deset nacionalistov, ta vera ne bo propadla. Mi se moramo nastopiti na ljudstvo, ker so na žalost intelektualci prvi izdali jugoslovenstvo. Predvsem je sedaj potreba, da se pripravimo na volitve po mestih. Ni več daleč dan, ko nam bo zopet dana prilika, da ponovno pokazemo, kaj premremo. Ze sedaj se moramo dobrje organizirati in pripraviti na borbo. Dr. Branko Radica je takisto poučar, da so občinske volitve v primorski banovini dočakale, da ima JNS močno zastonbo v našemu. Zato lahko z zaupanjem zre v bodočnost. Nasprotinci se tega dobro zavedajo, zato so prilepi najljutjejo boj proti nam.

Na nas leta sedaj z vseh strani koncentrične strelje. Boje se nas, zato nas napadajo. Ti napadi so dokaz, da smo močni, ker slabica se ne izplača napadati. Nasprotinci ne napadajo Ljotiča in Hodjere, marveč samo nas, ker smo pa mi močnejši od njih in ker smo nas smatrajo za nevarne. Dr. Radica je končno predlagal brzjavki pozdrav predsedniku Petru Živkoviću. Zelo temperamen ten govor je imel senator dr. Grga Angelinović. Izvajal je med drugim: V teh časih, ko pomenja bili Jugoslovani, povznamo, da smo v prvi vrsti Jugosloveni in da pod to jugoslovensko zastavo pozivamo vse Srbe, Hravce in Slovence, ki so dober volje. Danes slišimo z vseh strani glasove, da se hočajo vse skupine v vladu in opoziciji spoznameti z dr. Mačkom. Mi bomo srečni in veseli, ako se to uresniči. Naj se sporazumejo preko svojega hrvatska, srbska in slovenska, zakaj bo to pravi sporazum, bo ta sporazum pomenjal jugoslovenstvo. Jaz kot jugoslovenski patrijot pozdravljam to težnjo, da se s sporazumom pomoli v uredi države, kot političen človek pa ne verujem v ta sporazum, ker ne vidim nikjer iskrenosti, ki je zanj neobhodimo potrebu.

„Za Judežev denar narodnih izdajic“

Isti dan, ko je knez Pavle na Brdu sprejel dr. Mačka, so neznani storilci v Dubrovniku oskrnili spomenik kralju Petru Osvoboditelju, delo slovečega kiparja Ivana Metovića, ki ga je pred več kot desetimi leti dala mestna občina vzdolj v včerni spomin osvoboditve v mestno obzidje. Ogrožen je rdeči tega zločina je bilo v Dubrovniku splošno in mestni župan je hitel razpisati nagrado 5000 Dinonemu, ki najde v ovad zločince. V Dubrovniku izhajači list »Narodni Svijske je to heroatsko dejanje obsolil, namignil pa je obenem, da so zločin nemar, zagrešili — jugoslovenski nacionalisti in nameri, da bi ga podtalili svojim političnim nasprotnikom. Ta podlana insinuacija je vse nacionalne kroge silno ogorčila. Zbrali so tako predstavniki vseh jugoslovenskih organizacij ter sklenili najljutjejo protest proti takšnemu zlobnemu podtlkanju. Obenem so razpisali nagrado 10.000 Dinonemu, ki izseli zločince. — Semouprava glasilo glasilo v Pragi je vladje, piše o tej aferi: »Ta detajl je najboljši dokaz psihoze našega nejunaškega časa. Skrajni čas je, da se ti agenti provokatorji enkrat za vedno pomenujejo iz naše narodne sredine in se onemogočijo. To pa bo še takrat, ko se predstavniki Srbov Hrvatov sporazumejo, kar je naša iskrena želja. Ko se bo to zgodilo, se bodo morali taki kriminalni tipi seliti v Kanado, da se svojemu svetu poslagajo.« Skrajni čas je, da se ti agenti provokatorji enkrat za vedno pomenujejo iz naše narodne sredine in se onemogočijo. To pa bo še takrat, ko se predstavniki Srbov Hrvatov sporazumejo, kar je naša iskrena želja. Ko se bo to zgodilo, se bodo morali taki kriminalni tipi seliti v Kanado, da se svojemu svetu poslagajo.« Skrajni čas je, da se ti agenti provokatorji enkrat za vedno pomenujejo iz naše narodne sredine in se onemogočijo. To pa bo še takrat, ko se predstavniki Srbov Hrvatov sporazumejo, kar je naša iskrena želja. Ko se bo to zgodilo, se bodo morali taki kriminalni tipi seliti v Kanado, da se svojemu svetu poslagajo.« Skrajni čas je, da se ti agenti provokatorji enkrat za vedno pomenujejo iz naše narodne sredine in se onemogočijo. To pa bo še takrat, ko se predstavniki Srbov Hrvatov sporazumejo, kar je naša iskrena želja. Ko se bo to zgodilo, se bodo morali taki kriminalni tipi seliti v Kanado, da se svojemu svetu poslagajo.« Skrajni čas je, da se ti agenti provokatorji enkrat za vedno pomenujejo iz naše narodne sredine in se onemogočijo. To pa bo še takrat, ko se predstavniki Srbov Hrvatov sporazumejo, kar je naša iskrena želja. Ko se bo to zgodilo, se bodo morali taki kriminalni tipi seliti v Kanado, da se svojemu svetu poslagajo.« Skrajni čas je, da se ti agenti provokatorji enkrat za vedno pomenujejo iz naše narodne sredine in se onemogočijo. To pa bo še takrat, ko se predstavniki Srbov Hrvatov sporazumejo, kar je naša iskrena želja. Ko se bo to zgodilo, se bodo morali taki kriminalni tipi seliti v Kanado, da se svojemu svetu poslagajo.« Skrajni čas je, da se ti agenti provokatorji enkrat za vedno pomenujejo iz naše narodne sredine in se onemogočijo. To pa bo še takrat, ko se predstavniki Srbov Hrvatov sporazumejo, kar je naša iskrena želja. Ko se bo to zgodilo, se bodo morali taki kriminalni tipi seliti v Kanado, da se svojemu svetu poslagajo.« Skrajni čas je, da se ti agenti provokatorji enkrat za vedno pomenujejo iz naše narodne sredine in se onemogočijo. To pa bo še takrat, ko se predstavniki Srbov Hrvatov sporazumejo, kar je naša iskrena želja. Ko se bo to zgodilo, se bodo morali taki kriminalni tipi seliti v Kanado, da se svojemu svetu poslagajo.« Skrajni čas je, da se ti agenti provokatorji enkrat za vedno pomenujejo iz naše narodne sredine in se onemogočijo. To pa bo še takrat, ko se predstavniki Srbov Hrvatov sporazumejo, kar je naša iskrena želja. Ko se bo to zgodilo, se bodo morali taki kriminalni tipi seliti v Kanado, da se svojemu svetu poslagajo.« Skrajni čas je, da se ti agenti provokatorji enkrat za vedno pomenujejo iz naše narodne sredine in se onemogočijo. To pa bo še takrat, ko se predstavniki Srbov Hrvatov sporazumejo, kar je naša iskrena želja. Ko se bo to zgodilo, se bodo morali taki kriminalni tipi seliti v Kanado, da se svojemu svetu poslagajo.« Skrajni čas je, da se ti agenti provokatorji enkrat za vedno pomenujejo iz naše narodne sredine in se onemogočijo. To pa bo še takrat, ko se predstavniki Srbov Hrvatov sporazumejo, kar je naša iskrena želja. Ko se bo to zgodilo, se bodo morali taki kriminalni tipi seliti v Kanado, da se svojemu svetu poslagajo.« Skrajni čas je, da se ti agenti provokatorji enkrat za vedno pomenujejo iz naše narodne sredine in se onemogočijo. To pa bo še takrat, ko se predstavniki Srbov Hrvatov sporazumejo, kar je naša iskrena želja. Ko se bo to zgodilo, se bodo morali taki kriminalni tipi seliti v Kanado, da se svojemu svetu poslagajo.« Skrajni čas je, da se ti agenti provokatorji enkrat za vedno pomenujejo iz naše narodne sredine in se onemogočijo. To pa bo še takrat, ko se predstavniki Srbov Hrvatov sporazumejo, kar je naša iskrena želja. Ko se bo to zgodilo, se bodo morali taki kriminalni tipi seliti v Kanado, da se svojemu svetu poslagajo.« Skrajni čas je, da se ti agenti provokatorji enkrat za vedno pomenujejo iz naše narodne sredine in se onemogočijo. To pa bo še takrat, ko se predstavniki Srbov Hrvatov sporazumejo, kar je naša iskrena želja. Ko se bo to zgodilo, se bodo morali taki kriminalni tipi seliti v Kanado, da se svojemu svetu poslagajo.« Skrajni čas je, da se ti agent

SENZACIJA!
JUTRI PREMIERA V KINU SLOGI!

Charlie Chan v Šanghaju

Zahteve sezonskega delavstva pred zimo

Krajevni medstrokovni odbor je sklical včeraj zborovanje v Delavski zbornici

Ljubljana, 30. novembra
Mraz je začel pritiiskati in stavna sezona bo kmalu končana. Množice nezaposlenih se bodo še pomnožile. Delavstvo samo najbolje pozna zlo nezaposlenosti in bede, zato ga tudi najbolj skrib, kako bo prešlo zimo. Vprav življensko vprašanje delavstva zavisi pozimi od socijalnega skrbitva. Posebno letos je ljubljansko sezonsko delavstvo v velikih skrbih, kako bo prešlo zimo, ker kaže, da mesta občina ne misli na širokopotezno socijalno akcijo in ker druge javne uprave ne nameravajo nudit nezaposlenim kaj več. Zato je tudi vladalo med delavstvom izredno veliko zanimalje za včerajšnje zborovanje, ki ga je sklical Krajevni medstrokovni odbor v Delavski zbornici, da je delavstvo sklepalo o važnih predlogih za zimsko socijalno akcijo. Dvorana je bila prepolna, kakor ob največjih zborovanjih.

NEZAPOLENI PRI NAS IN DRUGJE

Zborovanje je vodil predsednik S. Matetič. V uvodnem govoru je strokovni tajnik Tome orisal naše socijalne razmere glede na nezaposlenost in razmere v načinjene države. Oziral se je predvsem na to, da so mnoge demokratične države, n. pr. Švica, Francija, Anglija, skandinavske države in celo Avstrija že zdavnaj uvedle zavarovanje za nezaposlene, dočim se pri nas govorijo 3-dinarski, minimalni mezzi, ki ne zadostuje niti za prehrano samec, kaj šele družinskega rednika. Minimalne mezze pri nas bi se morale prilagoditi razmeram v severnih pokrajinali držav in ne po jugu, kjer se delavci hranijo s sublim kruhom in čebulo. Delavec bi moral zaslužiti najmanj 5 Din na uru.

MEZDE IZPOD 8 DIN NA DAN

Nadure je treba odpraviti, da dobe nezaposleni delo. Pri nas je v veljavi zakonito določilo o 8-urnem delavniku, toda določila o socijalni zaščiti delavstva ostanejo navadno le na papirju. V naši državi je nezaposlenih okrog 800.000 delavcev in na meščencev; pri SUZORJU je zavarovanih 630.720, pri železniškem fondu 75.000 in pri Bratovških skladinah okrog 50.000. Poljski delaveci pa pri nas niso zavarovani. Ce računamo, da vsak od teh delavcev prehranjuje povprečno vsaj enega družinskega člena, živi 1.600.000 ljudi iz rok v usta, od delavškega zasluka. Trdičanska družina bi potrebovala za samo hrano na mesec 800–1000 Din. Toda kotliko zasluzi delavstvo pri nas? Po 45 Din na dan zasluzi 71.047 delavcev in nameščencev, po 31–48 Din zasluzi 69.916 delavcev in nameščencev, po 42–34 Din 106.840 delavcev in po 24–25 Din 298.255 delavcev. Razen tega je še 85.662 delavcev, ki zasluzijo največ 8 Din na dan. Od 1.1930 do zdaj se skrčile delavške meze povprečno za 5 Din na dan, kar znesi skupaj na leto 1.152.000.000 Din manj zasluka kakor 1.1930. Tripli splošno gospodarstvo, razen tega pa propada delavstvo zaradi slabe prehrane in bolezni.

Naše delavstvo zahteva, da se 10 milijonov Din, ki leže v blagajni ministrstva za socijalno politiko in ki so pobrani pri naši namenjeni Borzi dela, porabijo vsaj za javna dela v Sloveniji, za delavske hiše, če ne za podpore nezaposlenim. Končno je govornik govoril še o delavskih zahtevah, obrazloženih v resoluciji in naslovju na mestno občino.

NEZAPOLENOST BI NAS MORALA SKRBETI, NE DELOMRZNOST!

Posebej o razmerah našega sezonskega delavstva in zimski socijalni akciji sta govorili S. Likar, občinski svetnik in Leskovsek, predsednik Strokovne komisije. Prvi govornik je predvsem naglašal, da zdaj prav za prav ni več dveh kategorij delavstva, sezonskega in redno zaposlenega; noben delavec ne more več trditi, da je redno zaposlen. Prejšnje čase je bila bistvena razlika med mezdami sezonskega in redno zaposlenega delavstva. Sezonski delavec je imel nekoliko višjo mezo, ker je pa delal samo približno pol leta. Zdaj pa morajo sezonski delavec žrtvovati tisti višek mezd in zato smoje še s tem večjo upravičenostjo zahtevati od družbe, da uredi socijalno skrbstvo, saj zdaj sezonski delavci ne delajo za mezde nič manj kakor so prejšnje čase.

Governik se je dotaknil socijalne politike mestne občine in drastično opisal osnutek o uvedbi delavskih taborov, ki so ga odklanjali tudi mnogi svetniki večinske skupine mestnega sveta. Vprašalo se je, ali smo kdovoriti o delomrznosti, ko je bilo n. pr. pri regulaciji Malega grabna takoj prisilcev za delo, da so na socijalnem uradu sklenili zaposlitvi le otroke 5 otrok! Odločno je tudi pobijal, da bi bilo delo v delavskih taborih prostovoljno in da bi se delaveci prijavljali prostovoljno vanje, kajti koček pride sezstran prosiť za milostino na socijalni urad, je pač že dovolj pod pritiskom. Governik je trdil, da je največjše vprašanje, kako zaposlititi številne nezaposlene ter jih naditi primernem začetku, povsem postranskega pomena pa je potem vprašanje zahtiranja delomrznosti, saj teda sploh ne bo delomrznec.

delavstvo pred sklenitvijo kolektivne pogodbe, odnosno pred pogajanji za njo. Letošnja kolektivna pogodba je bila sklenjena samozično. Podjetniki zdaj se niso pokazali pripravljenosti za pogajanja, ki jih delavstvo složno zahteva. Delavstvo je odločeno, da se prihodnja stavbna sezona ne bo začela, dokler ne bo podpisana nova kolektivna pogodba.

APEL NA MESTNO OBCINO

Končno je bila sklenjena resolucija z naslednjimi zahtevami:

Ljubljanska mestna občina naj skliče sestanek zastopnikov ustanov in organizacij, da takoj organizira skupno podporno akcijo za nezaposlene. Naloge te akcije bi bile predvsem: ustanovitev zadostnega stavlja ogrevanja v posameznih ljubljanskih okrajinah; otvoritev javnih delavskih kuhinj, kjer bi prejemali: nezaposleni hrano zase in mesto za otroke na nakaznice; ustanovitev posebnega odbora — v njem bi sodelovali zastopniki mestnega socijalnega odsaka, borstva in strokovnih organizacij —, ki bi ustavil točno statistiko o nezaposlenih in njihovih socijalnih razmerah. Odbor bi upravljal blagajno, ki bi se v njo stekali prispevki javnih uprav, vseh sedanjih in dobrodelnih društev. Razen teh najnajnejših ukrepov za letošnjo zimo pa bi se na mesta občina lotila širokopotezna programa za odpravo nezaposlenosti prihodnja leta, in sicer: razpiše naj veliko stavbno posojilo (ki je bilo v subskripciji prekoračeno za 80%); v prihodnji proračun naj vstavijo poseben znesek, 1% proračunske vsote, za podpiranje nezaposlenih, zato se pa naj uvede davčna na luksuzne predmete, alkohol in doblike industrijskih in dežarnih podjetij. Stavbno posojilo bi porabili za dela na področju mestne občine, predvsem za zidanje delavskih stanovanjskih hiš.

Resolucija je bila soglasno sprejeta, kar se je delavstvo mirno razložilo.

danjam času dalo vse zavedno nacionalno občinstvo poudarka ljubezni do enotne in spupne naše domovine ter bo do zadnjega kotička napolinilo sokolski dom. Naj bo praznik našega narodnega zedinjenja tudi pot ona s tla točka v našem svobodnem nacionalnem jugoslovenskem izseljanju, ob katerem se bodo razbinali v nič vse zamisli jugoslovenskih notranjih in zunanjih nasprotnikov.

ten užitek. Po sklepnu društvene uprave se udeleži seje in akademije članstvo v kroužu, ostali v civiju s sokolskim znakom. Vse zastopnike bratskih sokolskih drušev si se nameravajo udeležiti našo akademijo primo, da se njihov oficijel delegat udeleži akademije v kroužu. Vabimo ponovno sokolsko članstvo in prijatelje društva, da jutri v velikem številu poseličijo našo telovadno akademijo. Žaravlo! Uprava.

Sokolska župa Ljubljana — presvetni edobor vabi svoje članstvo, da se na državni praznik 1. decembra udeleži v velikem številu novinarskega koncerta, ki bo ob 20. v sokolski dvorani na Taboru, ZPO.

Beležnica

KOLEDAR

Danes: Ponedeljek, 30. novembra katoličani: Andrej.
Jutri: Torek, 1. decembra katolican: Uje dinjenje, Božena.

DANASNJE PRIREDITVE

KINO MATICA: Izdajati
KINO IDEAL: Divja mačka
KINO SLOGA: Parisko življenje
KINO UNION: Markiza Pompadur
KINO MOSTE: Karneval in Težko osumljjen

KINO KODELJEVO: Bosambu in Zvoki mladosti
Prirodoslovno društvo: predavanje prof. Miroslava Adlesiča o hipotezi in izkustvih v naravaoznanstvu ob 20 v Delavski zbornici.

Telovadna akademija v prostovoljno državne praznike ob 20 na Taboru.

PRIREDITVE NA DRŽAVNI PRAZNIK

KINO MATICA: Izdajati
KINO IDEAL: Divja mačka
KINO SLOGA: Charlie Chan v Šanghaju matinec »Pesem pomladic« ob 11. dec.
KINO UNION: Markiza Pompadur
KINO SISKA: David Cojerfield
KINO MOSTE: Karneval in Težko osumljjen

KINO KODELJEVO: Dekle iz Dunaja in Tanja

Novinarski koncert ob 20 na Taboru.

DEZURNE LEKARNE

Danes: Mr. Bakarič, Sv. Jakoba trg 9, Ramer, Miklošičeva cesta 20, Gartus, Moste — Zaloška cesta.

Jutri: Mr. Sušnik, Marijin trg 5, Kuralt Gospodovska cesta 10, Bohinj ded. Cesta 29. oktobra 31.

Naše gledališče

DRAMA

Začetek ob 20. ur

Ponedeljek 30. novembra: Kadar se utrga oblak. Premierski abonama.

Torek 1. decembra: Na ledeni plosči. Izven. Cene od 20 Din navzdol.

Sreda 2. decembra: zaprt.

Cetrtek 3. decembra: Kadar se utrga oblak. Red Cetrtek.

Petak 4. decembra: zaprt. (Gostovanje v Celju).

V prostovoljno narodnega praznika bodo igrali drevi, na predvodenje kot krstno predstavo Zigonovo dramo »Kadar se utrga oblak«. Snov je vzeta iz trškega življenja ter slika razkroj v popoln propad družinskega življenja, zgrajenega brez ljubezni na laži in poblepu po blagostanju. Sodelujejo: Levar, Maria Vera, Gregorin, Potokar, Mihaela Boltarjev, Skrbinsček in Lipah. Režiser: Ciril Debevec. Predstava je za premierski abonama.

OPERA

Začetek ob 20. ur

Ponedeljek 30. novembra: zaprt.

Torek 1. decembra: Ob 15. ur: Matija Gubec. Izven. Cene od 24 Din navzdol.

Sreda 2. decembra: Seviljski brivec. Red Sreda.

Cetrtek 3. decembra: La Boheme. — Red B.

Petak 4. decembra: zaprt. (Gostovanje v Celju).

Jugoslovensko novinarsko udruženje,

sekcija Ljubljana, priredi na narodni praznik 1. decembra 1936 ob 20. ur v dvorani na Taboru v Ljubljani

SLAVNOSTNI KONCERT

SODELUJEJO:

Ojačeni orkester vojaške godbe 40. pp. Triglavskoga pod vodstvom kapeljnika g. Dragoljuba Živanovića

Operni solisti: dramatska sopranistka g. Ljubica Karena, koloraturka g. Zvonimira Župečić v bariton g. Aleksandera Kolacio (pri klavirju kapelnika ljubljanske opere, gg. A. Neffat in dr. D. Svara).

Godalni trio Jeraj (ga. Vida Hribar-Jerajev) — violina, gdč. Oly Jerajeva — čelo in g. prof. Karel Jeraj — viola)

Kontrabasist kapelnik g. D. Živanović (pri klavirju g. Leopoldina Dörfler Cerinova)

Ljubljanski mali harmonikarji in mislinski zbor pod vodstvom profesorja Pavla Rančiča

Pevsko udruženje Septet bratov Živko iz Maribora (Avgust, Lojze, Janko, Štefko, Vinko in Albin Živko ter Franc Logar). Umetniško vodstvo prof. V. Mirk

Po koncertu družbeni večer s pesmami ob sodelovanju vojaškega orkestra.

Sedeži po Din 35. 30. 25. 20 in 15: lože s 5 sedeži po Din 150: stojala po Din 8 in 5 (dijaška) v predprodaji v Matični knjižarni na Kongresnem trgu, na večer koncerta pa pri blagajni na Taboru.

• • •

TIJDI VAŠ NOVI PLAŠČ — OD PAULINA —

KER LAHKO DOKEZEMO, DA SO NASI PLASI NAJLEPSE IZDELANI IN DA UPORABLJAMO LE PVRVOSTEN MATERIJAL DAMSKIE KONFEKCIJE PAULIN, LJUBLJANA, KONGRESNI 5.

POZOR! PRIDE! ELITNI KINO MATICA Premiera 3. decembra

MAYERLING

RESNICA O NAJVEČJI TRAGEDIJI

HABSBURSKE DINASTIJE!

PRIDE! NAJVEČJA SENZACIJA SEZONE!

Večfilm svetovnega uspeha!

Kratek sportni pregled

Svjibljana, 30. novembra

vih predlogov. Ce ne bo ostalo samo pri bebedah, je pričakovati, da se bodo prilike v resnicu obrnile na bolje.

— Iz JZSS. Za letošnjo zimsko sezono je preskrbel JZSS trenerja za teke Finka Leonca Korhonenja, ki prispe v Jugoslavijo 16. decembra in prevzemajo trening v Račah ali na Pokljuki. Za skoke je preskrbel JZSS trenerja Norveške Knuda Ott Hansensa, ki prispe pred božičem in prevzemajo trening v Planici po možnosti pa tudi na drugih skakalnicah. Avstrijski sa veje je po objubil čimprej preskrbeli trenerja za snuk in sklon. JZSS se udeleži po svojih tekmovalcih slednjih inozemskih tekmovanj: od 31. januarja do 7. februarja 1937 prvenstva Češkoslovaške in slovenske prvenstva, 7. februarja 1937 skakalne tekme Klagenfurter Skikluba, po možnosti od 11. do 18. februarja 1937 svetovnega prvenstva v Champoniku in od 1. do 7. februarja 1937 petih akademskih zimskih sportnih iger v Zell am See. Izvedba državnega prvenstva v alpski kombinaciji se prepušča zagrebškemu zimskemu sportnemu poduzevu Tekmovanje bo 16. in 17. januarja v Mrkopolju.

— GZSP (službeno). Na znanje se vza me na rednem obnem zboru, dan 22. t. m. izvoljeni odbor S. Š. Bohinj v Boh. Bistrica s predsednikom tov. Jožetom Podlipnikom, tajnikom I. A. Sokličem in tajnikom II. Mihi Barjo na čelu. Dopis ASK Gorenjske se zavrne, vzrok je

Naš praznik zedinjenja

Ljubljana, 30. nov.

Svoje državne praznike praznujejo narodi, ki ne delajo razlike med narodom in državo, spontano in ne v narejenem navdušenju. Spomnimo se samo, kako so n. pr. letos praznovani Francozi svoj državni praznik! V nekaterih drugih državah pa hočejo ob državnih praznikih predvsem pokazati moč države v manifestacijah orožja ter vojaštva. V nasledstvenih državah pomenijo državni prazniki praznovanje svobode, praznovanje, ki ga spremlja na živi narodni zavesti slovenskega rastila. Pomislimo n. pr. na praznovanje 28. oktobra na Češkoslovaškem!

Tudi pri nas ni državni praznik samo simbol, ki bi mu posvečali le slavnostne govorove. Praznik zedinjenja je neločljivo vezan z našo zgodovino in usodo. O zedinjenju jugoslovenskih narodov so sanjali naši najboljši možje, ko je bil to še v resnicu sen. V tem zedinjenju so gledale prejšnje generacije veliko, močno jugoslovensko državo, ki bi zajamčila svobodo in neoviran razvoj vsem svojim članom. Ko je še besnela vojna, nam je bila vsem beseda Jugoslavija sveta. Ce ne vsem, vsaj našemu ljudstvu, ki je videlo v Jugoslaviji konec vojne, konec absolutističnega režima ter začetek prave narodne svobode. Jugoslavija je bila upanje in tolažba.

Zdaj je preteklo že 18 let od tedaj. Ne živimo več v sanjah, temveč v resnicnosti. Obhajamo praznik zedinjenja, toda sence

»problemov se plazijo med nami. Mnogo problemov so iznašli, odnosno našli v teh 18 letih. Mnogo smo govorili med tem časom. To je treba priznati, kar bi lahko n. pr. Čehoslovaki priznali, da so mnogo delali med tem časom. Nejbrz smo se preveč radi opajali z besedami spriči resničnosti ter smo pozabljali na njo. Morda nas je bolj vodila strast kakor razsdost in smo bili podobni jetniku, ki ne ve kač pojeti s vodenim, ko ga izpušte. Morda. V resnicu je ostalo še mnogo dela, ki bi ga morali končati pred praznikom, minilo je mnogo delavnikov brez dela. Resnično zedinjenje zahteva kaj več, ne le besed; zahteva mnogo resničnih delavnikov in malo praznikov. Zahteva mnogo poštenja, značajnosti, žrtev, delavnosti, treznosti in odločnosti, a ne puhič, strasti in laži, ne koristolovcev in pestolovcev; zahteva sodelovanje vseh pri vsem, odločanja ljudstva, predvsem ljudstva, kajti ljudstvo je v resnicu narod. Srbi pravijo ljudstvo narod, mi pa moramo priznati, da je ljudstvo narod. In če kdo govorji o zedinjenju, naj ne pozabi, da je ljudstvo zedinjenje, da ni nobenih razlik med njim glede njegovih potreb in zahtev, glede njegovega naziranja o državi, narodu, enakopravnosti. Slika, kakršno si je ustvaril ljudstvo med vojno o Jugoslaviji, je še vedno živa med njim.

In ta slika nam kaže naše pravo zedinjenje kot uresničenje najlepših narodovih sanj o svobodi in napredku.

Še enkrat:

nadzorstvo nad živili

v Ljubljani

Proučimo temeljito problem preskrbe Ljubljane z zdravim in higieničnim mlekom

Ljubljana, 30. novembra.

Dne 19. novembra je priobčil »Slov. Narod« članek »Nadzorstvo nad živili v Ljubljani«, s katerim skuša pšice omiliti vtiš, ki ga je združil članek »Preskrba Ljubljane z mlekom«, z navajanjem dela tržnega nadzorstva, ne zankuje pa navežib, ki so bile s strokovnega stališča navedene v istem se stavku.

V članku »Nadzorstvo nad živilic« citamo, da se razmerni pri aprovizaciji Ljubljane od leta do leta izboljšuje ter dobi čitatelj, ki razmer ne pozna res vtiš, da je temu tako. Toda čujimo še druga dejstva.

Ker se članek nanaša predvsem na preskrbo z mlekom, ostanimo samo pri mleku. Predvajna Ljubljana je dobivala mleko deloma neposredno iz hlevov kmetovalcev ali pa od mlekarških zadruž, ki jih je bilo v najboljši okolici Ljubljane znano število (Brezovica, Dobrova, Laverca, Šmarje itd.) Te mlekarške zadruge so za takratne razmere imele najmodernejsje parne pasterizacijske in hladilne naprave, preizkušale so te takrat mleko tudi kemčnim potom ter so zato tako kvalitetno, kakor higienično nudile prvočrno mleko. Razen teh mlekarških zadruž je bila v Ljubljani še centralna Mlekarška zveza, ki je regulirala dotok mleka s svojo higienično mlekarino.

Ker pa med vojno zadruge po večini niso more poslušavati se je po vojni polstalo ljubljanskoga trga prekupevalstvo z mlekom, tako da danes prevladuje prekupeci, ki mu je glavno zaščitnik. Zato nina nobenih investicij ne za nakup, ne za prodajo, temveč se zbirajo mleko po cestah in dvoriščih pod prostim nebom, izpostavljeno vetru in prahu, dežju, blatu in vsem drugim vremenskim neprikljam ter se zopet tudi na isti način v Ljubljani prodaja. Dočim so bile pred vojno zadruge udeležene z dobro položico na uvozu mleka, danes le še 20% konzuma (cca 30.000 l mleka tedensko).

In tako se je po številu oseb uvoz mleka rapidno povečal. Danes dovaža v Ljubljano mleko dnevno okrog 600 ljudi, v Ljubljani imamo pa nekaj nad 80 lokalov mlekarne ter nobene velemlekarne. Tržno nadzorstvo bi morallo torej kontrolirati 700 ljudi, ki se pečajo samo z mlekom. Cetudi bi tržno nadzorstvo jemalo dnevno povprečno 20 vzorcev mleka in jih analiziralo, kar pa delo le po objavi članka »Preskrba Ljubljane z mlekom«, je to po odbiti praznikov in nedelj okrog 500 analiz, kar znači, da je najmanj 200 mlekarjev mesečno nekontroliranih medtem ko je pri mlekarških zadružih praksa, da kontrolirajo vsakega dobavitelja (torej svojega člena) mesečno vsaj trikrat, nezanesljive pa še večkrat. Gotovo zadruge tega ne delajo, da si povečujejo režijo, temveč zahvale to najnosi, ki jo povzroča lahka potvora mleka.

Torej tudi 20 analiz mleka dnevno pri tej oskrbi z mlekom nikakor ne zadostuje. Konstatirati pa moramo resnici na ljubo in da se prekupevalci Ljubljane z napotnimi podatki ne zapeljuje, da je bilo v 2 mesecih in sicer v juliju in avgustu skupaj okrog 50 analiz. Če pomislimo, da sta to najbolj vrata meseča v letu in da popolna neizmenno skodljivo vpliva na kakovost mleka in povzroča nagni razvoj bakterij, bi bil prekupevalci v teh mesecih pač najstrožji kontrolor (miraz sicer ne uniči bakterij, zavre pa njih razmnoževanje) in tudi največje število odvzeti vzorcev in analiz, 50 preizkušenj v dveh mesecih pa pomeni toliko kakor niti, oziroma je še slabše, kakor niti, ker prekupevalci zapeljuje, da se ne varuje tako, kakor bi se sicer. Ravnin v poletju pa imajo naši gospodinji mnogo škode, pa se večje, ko se jim dostikrat mleko dan na dan sevede, tako da nimajo mleka niti za otroke.

V poročilu se navaja tudi ostra kazen 80 Din za analizo, če je mleko slabo. Kako je bilo to v letih pred 1930? Takrat je šlo tržno nadzorstvo na ulice in je kontrolovalo po vrsti vse prodajalce mleka s tako zvanim laktodensimetrom (mlečno tehnico). Pri melkarcah, kjer je bila ugotovljena počašča (dolite vode ali posnetje mleka) že z laktodensimetrom, je tržni organ neusmiljeno zlit vse mleko v kanal, mlekarico pa naznani državnemu pravništvu, nakar je sledila zaporna kazen. Od dvomljivega mleka pa je vzel vzorce, da se je nato kemično preizkusilo.

Pomidom se še na kratko pri ostalih ugotovitvah prejšnjega članka. Tržno nadzorstvo je menda že pred vojno prepovedalo prelivanje mleka na prostem. Toda od ta

»problemov se plazijo med nami. Mnogo problemov so iznašli, odnosno našli v teh 18 letih. Mnogo smo govorili med tem časom. To je treba priznati, kar bi lahko n. pr. Čehoslovaki priznali, da so mnogo delali med tem časom. Nejbrz smo se preveč radi opajali z besedami spriči resničnosti ter smo pozabljali na njo. Morda nas je bolj vodila strast kakor razsdost in smo bili podobni jetniku, ki ne ve kač pojeti s vodenim, ko ga izpušte. Morda. V resnicu je ostalo še mnogo dela, ki bi ga morali končati pred praznikom, minilo je mnogo delavnikov brez dela. Resnično zedinjenje zahteva kaj več, ne le besed; zahteva mnogo resničnih delavnikov in malo praznikov. Zahteva mnogo poštenja, značajnosti, žrtev, delavnosti, treznosti in odločnosti, a ne puhič, strasti in laži, ne koristolovcev in pestolovcev; zahteva sodelovanje vseh pri vsem, odločanja ljudstva, predvsem ljudstva, kajti ljudstvo je v resnicu narod. Srbi pravijo ljudstvo narod, mi pa moramo priznati, da je ljudstvo narod. In če kdo govorji o zedinjenju, naj ne pozabi, da je ljudstvo zedinjenje, da ni nobenih razlik med njim glede njegovih potreb in zahtev, glede njegovega naziranja o državi, narodu, enakopravnosti. Slika, kakršno si je ustvaril ljudstvo med vojno o Jugoslaviji, je še vedno živa med njim.

In ta slika nam kaže naše pravo zedinjenje kot uresničenje najlepših narodovih sanj o svobodi in napredku.

Gregorinovo božično igro »Kralj z neb«. Delo, čigar premier bo o božičnih praznikih, bo zrežiral avtor sam...

...da pripravljajo v drami novo otroško igro, Hamikovega »Repošteva«.

...da pripravljajo v operi Mascagnijevo »Cavallerio rusticano« in Leoncillovega »Bajazzza« pod muzikalnim vodstvom dr. Svare, v režiji prof. Šesta. Zasedba vlog je zanesljiva, ter obeta prvovrstno predstavo...

...da bo prihodnji teden v drami premiera Zerkulonove veseloigre »Korajž več veljav« (Skok iz vsakdanjosti) v režiji Bratka Kretfa. Delo je prepojeno z vedrino kmečkega okolja ter ima prisreno in zabavno vsebino.

je skrivoma prekorčil mejo, da je mogel v Španijo, kjer se je ponudil vladni vojski. Bil je sprejet in kot izvrsten letalec ju absolviral levo stevilo državnih pilotov, napadačo sovražnika, kateremu je povzročil veliko škodo. Pri njegovem zadnjem poletu so mu nasprotuliki sestrelili letalo, ki je pričelo goreti, nakar se je spustil Križaj s padalom na tla. Naključje pa je hotel, da ga je zaneslo med sovražnikove vrste, kjer je bil obsojen na hitro roko in ustreljen ne menec so za obljube, ki bi ga rešile pred grozno obodo.

S seboj v Španijo je vzel Križaj več oblike in drugih predmetov, ki jih pa kasneje ni več potreboval. Zato je po znancu, ki je odpotoval iz Španije, poslal oblike domov in sicer na naslov svoje sestre Jožefine Skvarča, ki ima akromone hišico v Guncelah pri St. Vidu. Oblike je znanec oddal na posto v Beljaku in sicer že 31. oktobra ter je že čez nekaj dni prispeval na ljubljansko carinsko posto, kjer pa leži zavoj v teži 17 kg, še sedaj. Carinska pristojbina za odposlano oblike je namesto previšoka, da bi jo mogel sestra plačati, ubožega lista, ki bi jo oprostil pristojbine, pa tudi ne more dobiti. Tako se utegne zgoditi, da bo Križajev oblike obležala na carinske, najbrž s kakimi zapiski vred, ki jih je hrani v njej.

Oblike pilotu Križaja

Ljubljana, 30. novembra

Tragična usoda letalca Jožeta Križaja, ki so ga pred dnevi ustreli v Španiji, je vzbudila med njegovimi prijatelji in znanci v Ljubljani, pa tudi splošno v javnosti mnogo iskrenega sočutja. Potem, ko je pobegnil Italije, je Križaj vedno hrepenal, da bi se mogel še nadalje udejstvovati kot letalec. Zato je hotel med italijansko-abesinsko vojno na pomoč Abesincem, za kar pa ni dobljal dovoljenja. Po izbruhu državljanke vojne v Španiji pa ni več zdržal v Ljubljani in

Slovo Franca Kratnarja od Kamnika

Kamnik, 29. novembra

Te dne je zapustil Kamnik dolgoletni predsednik mesne občine g. France Kratnar in se preselil v Ljubljano. Menda ga ni moža v našem mestu, ki bi za Kamnik žrtvoval toliko dragocenega truda in mu za njegov napredki posvečil vse svoje moči, kakor on. Stejemo si v prijetno dolžnost, da se ob njegovem odhodu spomnimo njegovih del, s katerimi si je med svojim dolgoletnim županovanjem ves posvetil delu za napredek Kamnika. Sodobni tega dela so vidni in Kamnik je v času njegovega županovanja napredoval v vsakem pogledu. Koliko dragocenega truda je bilo potrebno za uspešen razvoj tujškega prometa! Kokico javnih naprav se je zgradilo v tem času! Krasno kopališče ob Nevjšici, zgraditev trotoarjev mimozapopljišča do Vrhpolja, na Perovo in proti Duplici, regulacija Grabna, in preložitev ceste, to so dela, ki bodo vedno spominjala na dobo županovanja g. Kratnarja. Posebno poglavje je tudi razvoj športa ki bi nikoli ne dosegel toliko višine, da ga ni podpiral gošpod Kratnar kot navdušen športnik. Zgradba smuške skakalnice, teniških igrišč bi prav govorila o stale svetu v mislih naših športnikov, če bi jim g. Kratnar ne nudil moralne in materialne pomoči občine. In cete? Vsem je še živo v spominu, kakšno blato smo brodili nekoč. Tudi v tem pogledu je g. Kratnar napravil red. Kot načelnik sreskega cestnega odbora si je mogočno prizadeval za izboljšanje našega cestnega omrežja, katerega je spravil na dostojno višino. Skratka ves napredek Kamnika v zadnjih letih moramo pripisati v prvi vrsti zaslugami g. Franca Kratnarja, ki je v svoj prosti čas žrtvoval delu v občinski pisarni in si skoraj nikoli ni privočil kratkega oddihova. Bil je vesten in dober in odrekel pomoči nikomur.

Predimo molče preko tega, kako in zakaj je moral zapustiti Kamnik. Vse pride v pravem času, Franc Kratnar lahko z zadovoljstvom gleda na uspehe svojega dela v zavesti, da bomo Kamničani vedno znali cennosti njegove zasluge za napredek. Torej tudi v tem pogledu je zaslužen g. Kratnar, ki je bilo mleko prej od bolnih oseb že inficirano. Torej tudi v tem pogledu vse ali pa nobenega na zdravniški poti. Sam je v lanski številki »Kamničanec«, ki je izšla ob priliku obretnarjev razstave po Kamniku članek, v katerem je napisal: »Ušliši me bog, da se v tem pogledu ne bodo vse do tujih lepih cestah, to se bodo po svojih zdravilnih gozdovih sprejal, po tvojih številnih gozdovih množiče svojih prijateljev, ki bodo prihajali uživati tvojih gorskih zrakov obduševali tvoje lepote, si utrjevati telo in dušo za nadaljnji trdi življenji.«

Sam je v lanski številki »Kamničanec«, ki je izšla ob priliku obretnarjev razstave po Kamniku članek, v katerem je napisal: »Ušliši me bog, da se v tem pogledu ne bodo vse do tujih lepih cestah, to se bodo po svojih zdravilnih gozdovih sprejal, po tvojih številnih gozdovih množiče svojih prijateljev, ki bodo prihajali uživati tvojih gorskih zrakov obduševali tvoje lepote, si utrjevati telo in dušo za nadaljnji trdi življenji.«

zadnji poti in plakala, plakala, da se je človek sreč bolečin.

Pokojnica je bila srčno dobra žena. Količkot je takoj po kozli napolnila svojo košaro z raznimi dobrota in odšla po neznanih potih v biše, kjer so potrebovali njeni pomoči. Kako je bila oblačena smehljala takole ob hinkostih, ko se je okrog nje in njene ljubljene moža nabralo birnancev kar za cel vagon. Kako je bila dobrila misli polna, ko je bilo treba temu ali onemu društu pomagati, da je priskočila na sredstev za nabavo tegata ali onega. Ne redimo preveč, če povemo, da je bila ona prav za prav ustanovitelj križke požarne obrambe, da je ona zbrala okrog sebe petce v jih navdušila za delovanje v povsem društvo, da je bila zopet ona, ki je vsak dočasno vsebovala, kadar so potrki na njena gospodarska obvezna.

Njena domačija je bila od zgodine pomladni do po zasejanih v rožah in zelenju, okrašena vedno kakor mlada nevesta, ki čaka ženino. In sredni najpolidnečnejši dela je načopala smrt in pretrgala niti njenega življenja. Gospo Tončko so položili v soboto k teden v večnemu počutku. Na njeni zadnji poti jo je spremjal toliko ljudi, kolikor jih Krize se za nobenim pogrebom niso videle. Pet društov z lastno je korakalo pred kripto, od tržiških Sokolov do kranjskih gasilcev. Na raken in na grob so ji nasuli rož, petce so ji zapeli pred grobom, v cerkvki in na grobu, v imenu vseh gasilcev se je od nje poslovil g. Blaž Jeglič, v imenu vseh drugih pa ravnatelj g. Lajovic. Za tržiški kot poseni smrt blage pokojnice nemadomestivo izgubo. Naj popolna plemenita narodna gospa v miru!

Se pred 18imi leti je na sedanjan mestu v Krizi, kjer stoji danes mogočna Zapotnica domačija, stala skromna županova gostilna, kjer so se doble tudi vozne karte za postajo Krize. Mlado Tončko so oblečevali snubci od vseh strani, dokler se ni odločila za Franca Zapotnika. Zora jo je našla vsak dan na nogah, poslednja je bila do počutku. Na svoji ramah je nosila ogromno pezo gospodarstva, da je bila svojemu soprogu v resnicu

Kultura srca sloni na pesmi

Profesor Rančigaj vodi šolo za otroke, ki jim narava ni dala posluha

Ljubljana, 30. novembra.

Minog se zdi, da v teh krutih časih propada kultura srca, v teh časih, ko splošna kultura prav tako pogosto gleda prepred seboj, kakor pogosto govorimo o nji. Vendar prave kulture srca ne bo moglo izkoreniniti nič, dokler bo živel pesem. Glasba, petje, pesem so produkt najpomenitejšega človeškega dela ter izživljanja. Čim plemenitejša so človeška čuvstva, tem bolj žaljen je ciljih izraz — pesem. Dandanes tajno srce in čuvstvo, ker se tako radi sklicujemo na razum: toda baš ta razum dandanes najbolj vodijo čuvstvo. Zdal je najpomenitejša. Zdal pač ljudje ne stradajo le telesnega kruha, temveč tudi duševnega. A najusodenje je, da se tegata zavedajo.

Profesorji, ki uče našo mladino petje, vedrakar tožijo, da njihovemu predmetu marnikdo ne posveča dovolj pozornosti, da roditelji ne vidijo v tem nobene nesreče, ako otroci ne znajo peti ali če celo nimajo posluha. V resnicu je brez pomena za Šolsko izprtevilo, ali ima učencem nezažnost ali odčitno oceno za petje, ni pa vseeno za življenje, kakor bi marsikdo mislil. Učitelji opazujejo, da so otroci, ki nimajo posluha, boječi ter da se čutijo manj vredne proti součescem, ki znajo peti. Ta občutek manjvrednosti se pozneje v življenju pogosto še poglobli, ne da bi se ga odrasel vselej zavadel. Človek, ki živi, ne da bi lahko užival pesem, to tako prepotrebno duševno hrano, je prav za prav na snotnej slep, oskovan za najfinješi čut: čeprav ta njegova nesreča ni tako očitna kakor n. pr. slepčeva, je vendar lahko zanj prav tako usoden in morda še boljboleč. Zdal doslej pri nas tej strani vzgoje nismo posvečali dovolj pozornosti.

Pravimo vzgoje, ker je to vzgojno vprašanje. Slepca ne moremo naročiti gledati in glušca poslušati, toda neposluharja dober vzgojitelj nauči petje in enu odpre vrata v prepočeden paradiž. Pri nas imamo takšno šolo, toda zasebno. Vodijo jo prof. Rančigaj, zelo požrtvovani mladinih in idealist, kakršnih dandanes ni mnogo. Človek bi

pričakoval, da bi takšni idealisti morali najti povsod zaskombino in da bi delo, ki se ga doslej pri nas še ni nihče lotil, podprtali s priznanjem pozitivnega delavca. Roditelji, ki so posiljali svoje otroke v prof. Rančigajovo zasebno šolo, prav dobro vedo, kako resno je njegovo delo, ki so mu zanj od srca hvalejni. Med mnogimi nepoučenimi roditelji pa najbrž vladata nezupanje do nenavadne šole ali pa večino staršev sploh nič ne skrbijo o otrokovem napaku, kajti zanimanje za šolo je zelo slabo. S tem ni rečeno, da je neposluharje malo; učitelji petje prav dobro vedo, da je po nekaterih šolah celo četrtna dijašta brez posluha. V šoli se neposluharji med učenci, ki nimajo posluha, seveda ne morejo naučiti petja, ker se učitelji ne morejo pečati še posebej z njimi. Sicer pa do zadnjih let pri nas splošni nihče ni niti misil ne lo, da lahko tudi neposluharji naučimo petja. Kazalo bi, da bi prospektiva uprava uveljal posebne peske ure za neposluharje na šolah.

Morda se zdaj mnogi ne vedo, da se tudi neposluhar lahko nauči petje in posluha. Prof. Rančigajeva metoda ne odreže v nobenem primeru. Če na to opozarjam, mislim predvsem na nesrečne otroke, ki so oropani najlepšega, a bi jim starši lahko pomagali, če bi jih poslali v šolo. Nekateri se tudi stramejujo, odnosno nočijo prizneti, da nihovi otroci nimajo posluha, pri tem pa tripi največ le otrok. Žoper drugi misijo, da otrok zna peti in ima posluh, če ima dobro oceno v glasbeni teoriji. Znacilno za naše razume je, da je v Celju neki zavod osnoval šolo za neposluharje, toda za šolo se ni prijavilo dovolj učencev, da je lepa zamisel izgubljena. Tudi prof. Rančigaj bi moral že zdavnaj obupati nad nadejnostjo občinstva, če bi ga pri delu ne vodil predvsem personal. Sami pač veste, kako se pri nas plačuje vsako kulturno delo. Požrtvovani peski vzgojitelji ne pričakujejo zase nobene koristi od svojega dela, pač pa bi si želel več razumevanja med občinstvom, da bi lahko posvetil svojo veliko ljubezen in znanje se neštetnim drugim otrokom, ki jima je bila narava mačeha, ko jima je deli plemenite darove.

Nenaupljivi roditelji bi moreli obiskati prof. Rančigajovo šolo na Bleiweisovi cesti, da bi se neposredno prepričali, kako se otroci uče poslušati pesem in kako ji odpirajo srce. Že po prvem mesecu začne otrok posnemati glasove, naši je bil še tako brez posluha, čez nekaj mesecov pa že skoraj sicerne poje pesmice. Drugo leto se vzgojeni petci, ako še prihajajo v šolo, utrijejo v svojem znanju in jih ne morete več ločiti od posluharjev. Nekateri se vadijo doma sami na harmoniki, kar se je izkazalo zelo uspešno. Učitelj neposluharjev mora seveda imeti neskončno potrpljenje, zlasti z začetniki, in mora ga voditi globoka ljubezen do otrok, sicer j' ne dosegel nobenega uspeha. Toda prof. Rančigaj ima potrpljenje neizčeren koš in otroci ga imajo že radi. Najbrž na veste, da ima prof. Rančigaj tudi najmlajši mladinski peski zbor — pomislite. 4letni otroci sodelujejo! — toda to je tako zanimivo, da bi se moreni porazgovorili posebej ob drugi prilik.

Oče modernih cest

K 100-letnici smrti škota Johna Loudona Macadama

Pred 100 leti je umrl v Moffattu Škot John Loudon Macadam, star 81 let. Njegov novi način ureduvanja cest je svoj čas silno dvignil cestni promet. Odeta je izgubil Macadam v zgodnjem mladostni in potem, da je živel pri svojem stricu v Newyorku, kjer je zasnel lepo premoženje z dohavami med ameriškimi vojnami za neodvisnost. Kot 30letni mož se je našel v domovem kraju in ko so mu poverili nadzorstvo nad cestami avstrijskega okraja, se je lahko posvetil svojim poskusom glede zboljšanja cest. Njegovi rojaki se pa niso mogli navdušiti za trde ceste, raje so imeli mehke in blatne, po katereh je lahko hodila njihova živina.

V prvih desetletjih preteklega stoletja angleške ceste niso bile mnogo boljše od srednjoveških, ker se skoraj 200 let niti niso zmenili zanje. Parlament je na vse načine oviral Promet, izdajal je različne ukrepe o obsegu vozov, o številu koni, ki smejo biti vpregjeni v en voz o velikosti in obliki vozov itd. 1.100 milijardov je skrblo samo za svoje dohodke, nihče se pa ni brigal za popravilo cest. Tudi občine so zanemarjale ceste. To je dal poobudo, da je veličastni Macadam, kako bi se se dale ceste zboljšati. Čeprav ni bil inženier, je preizkušal svojo metodo in od leta 1815, ko je postal nadzornik cest bristolškega okraja, je posvetil vso pozornost gradnji in popravilu cest.

Dotlej so gradili in popravljali ceste tako, da so vozili nanje prst iz zasutih prostirnih jarkov, mislec, da se bodo tako u-

dile. Ce so bile kotanje Prevelike, so nameščali vanje kamnja in gramoza, da bi se spojil z glino. V delu se je pa vse to izpremljeno v pravo močvirje. Macadamov ideal je bila trda, z gramozo posuta cesta z dobrim odtokom za vodo. To je dosegel s plasti enako nasutega gramoza, debelo 15 do 25 cm. Vozovi so tako stiskali gramozo, da je nastala trda in gladka površina, skozi katero voda ni mogla pronikati. Debelih kamnov in drobnega gramoza Macadam je ceste ni rabil.

Beseda »macadam« se rabi še zdaj, toda navadno v napačnem pomenu za označbo prahu proti cestam. To je način, da gre za ceste, pri katerih so se rabili večji in manjši kosi, kajti prava makadamska cesta je podobna karakteristično pravilnemu mozaiku. Svoje izkušnje je opisal Macadam v mnogih razpravah, med katerimi je načelneksa Practical Essay on the Scientific Repair and Preservation of Public Roads in 1819.

Sole na staru leta je žel Macadam sadove svoje energije in vztrajnosti. Ko je leta 1823 pojasnil Claron Parlamente prednosti svoje metode, so bili po njegovih načrtih urejene nekatere važne londonske ulice. Vse poskuse je plačal sam in potrošil nad 5000 funtov sterlingov. Macadam je bil rojen leta 1756, umrl pa po kot rečeno leta 1836. Nekaj let pred smrтjo so bile njeve zasluge javno priznane s tem, da mu je angleški parlament izglasoval častno darilo 10.000 funtov Sterlingov, pozneje je bil

naju zadela. Sedla sva najprej na klopico pred grmovjem, saj jo poznate, potem sva pa zatackla v paviljon, ker je jelo deževati. Bilo je že po polnoči, ko je Albert odšel pomirjen in skoraj vesel. Vrnili se je po isti poti, samo z manjšo nevarnostjo, ker sem ga bila pregovorila, da je stopil po lesitico, ki sem jo položila k zidu, ko je bil Albert srečno na drugi strani.

To odprtje pripovedovanje je Daburonova zbegalo. Komu naj verjame?

Gospodina, ali je jelo deževati šele, ko je Albert prepeljal zid? — je vprašal.

— Še ne. Prve kaplje so padle, ko sva že sedela na klopici. Spominjam se zelo dobro, ker je razpel dežnik, jaz sem se pa spomnila na Pavila in Virginijo.

— Samo trenutek, prosim, gospodina, — je dejal sodnik.

Brž je sedel k mizi in napisal dve pismi. V prvem je naročal, naj Albert takoj privede v sodno palato v njegov kabinet. V drugem je naročal detektiv, naj odide takoj v predmestje Saint Germain v dom Arlangeevih ter preleže tam zid zadej na vrtu, da ugotovi, ali se poznajo na njem sledovi plezanja. Priporavnal je, da je bila zid preplezan dvakrat, pred dežejem in po njem.

Potem je pozvonil služi.

— Tu sta dve pisani, ki ju odnesete Konstanco, mojemu protokolista. Poredete mu, naj ju predita in takoj, razumete, takoj, izpolni vse, kar je v njih naročeno.

pa predlagan za plemiča. Toda te časti je bil deležen šele njegov sin.

Ni dvojna, da je imela samo po Macadamovi zaslugi Anglija v preteklem stoletju najboljše ceste na vsem svetu. Potovanje iz Londona v Edinburg, ki je trajalo nekaj 40 ur, kar je bil pred 100 leti lep rekord. Ponkod grade še zdaj prave makadamske ceste, čeprav ne morejo tekmovali z modernimi betonskimi cestami. To so ceste največjih časov, ko so se ljudje vozili še s kočijami in ko je bila po pretežni večini v rabi še konjska vprega.

Prezident Grant in postopac

V svoji knjigi »Moje življenje in moje ljubezni pripoveduje Frank Harris zanimalo zgodbo o ameriškem prezidentu Ulyssesu Grantu. Ko sem Studiral v Lawrenceu v državi Kansas, pripoveduje Harris, sem spoznal nekega postopaca, ki je trdil, da je bil prijatelj prezidenta Granta. Mož je neprestano popival in če je le mogel, se je približal komu, da mu je dal za pilačo. Pravil nam je, da je prezident Grant pil v svoji

mladosti mnogo več, nego je prenesel. Nekaj dne je prišla nepričakovana vest, da poseti Grant Lawrence. Obdeloval naj bi pri guvernerju s senatorji in županom. Poškodili smo starega postopaca, dali smo mu za pijačo in ga vzel s seboj k svečanemu sprejemu.

Prezident je prisel točno. Guverner mu je posagjal stopiti iz kočje župan in drugi dostojanstveniki so ga pozdravili. V treh dnevih tudi mnogo ljudi. Splošna tendenca gibljanja prebivalstva se torej na Irskem ne izpremenila. Do leta 1841 je prebivalstvo sedanje svobodne Irsko države razdeljeno v dve polovici. Tudi irsko gospodarstvo prebivalstvo je padlo od leta 1911 do 1926 po številu za 10.000 in sicer deloma zato, ker je bila angleška armada odpoklicana in ker je padlo v svetovni vojni tudi mnogo ljudi. Splošna tendenca gibljanja prebivalstva se torej na Irskem ne izpremenila. Do leta 1841 je prebivalstvo sedanje svobodne Irsko države razdeljeno v dve polovici. Tudi irsko gospodarstvo je padlo od leta 1911 do 1926 po številu za 10.000 in sicer deloma zato, ker je bila angleška armada odpoklicana in ker je padlo v svetovni vojni tudi mnogo ljudi. Splošna tendenca gibljanja prebivalstva se torej na Irskem ne izpremenila. Do leta 1841 je prebivalstvo sedanje svobodne Irsko države razdeljeno v dve polovici. Tudi irsko gospodarstvo je padlo od leta 1911 do 1926 po številu za 10.000 in sicer deloma zato, ker je bila angleška armada odpoklicana in ker je padlo v svetovni vojni tudi mnogo ljudi. Splošna tendenca gibljanja prebivalstva se torej na Irskem ne izpremenila. Do leta 1841 je prebivalstvo sedanje svobodne Irsko države razdeljeno v dve polovici. Tudi irsko gospodarstvo je padlo od leta 1911 do 1926 po številu za 10.000 in sicer deloma zato, ker je bila angleška armada odpoklicana in ker je padlo v svetovni vojni tudi mnogo ljudi. Splošna tendenca gibljanja prebivalstva se torej na Irskem ne izpremenila. Do leta 1841 je prebivalstvo sedanje svobodne Irsko države razdeljeno v dve polovici. Tudi irsko gospodarstvo je padlo od leta 1911 do 1926 po številu za 10.000 in sicer deloma zato, ker je bila angleška armada odpoklicana in ker je padlo v svetovni vojni tudi mnogo ljudi. Splošna tendenca gibljanja prebivalstva se torej na Irskem ne izpremenila. Do leta 1841 je prebivalstvo sedanje svobodne Irsko države razdeljeno v dve polovici. Tudi irsko gospodarstvo je padlo od leta 1911 do 1926 po številu za 10.000 in sicer deloma zato, ker je bila angleška armada odpoklicana in ker je padlo v svetovni vojni tudi mnogo ljudi. Splošna tendenca gibljanja prebivalstva se torej na Irskem ne izpremenila. Do leta 1841 je prebivalstvo sedanje svobodne Irsko države razdeljeno v dve polovici. Tudi irsko gospodarstvo je padlo od leta 1911 do 1926 po številu za 10.000 in sicer deloma zato, ker je bila angleška armada odpoklicana in ker je padlo v svetovni vojni tudi mnogo ljudi. Splošna tendenca gibljanja prebivalstva se torej na Irskem ne izpremenila. Do leta 1841 je prebivalstvo sedanje svobodne Irsko države razdeljeno v dve polovici. Tudi irsko gospodarstvo je padlo od leta 1911 do 1926 po številu za 10.000 in sicer deloma zato, ker je bila angleška armada odpoklicana in ker je padlo v svetovni vojni tudi mnogo ljudi. Splošna tendenca gibljanja prebivalstva se torej na Irskem ne izpremenila. Do leta 1841 je prebivalstvo sedanje svobodne Irsko države razdeljeno v dve polovici. Tudi irsko gospodarstvo je padlo od leta 1911 do 1926 po številu za 10.000 in sicer deloma zato, ker je bila angleška armada odpoklicana in ker je padlo v svetovni vojni tudi mnogo ljudi. Splošna tendenca gibljanja prebivalstva se torej na Irskem ne izpremenila. Do leta 1841 je prebivalstvo sedanje svobodne Irsko države razdeljeno v dve polovici. Tudi irsko gospodarstvo je padlo od leta 1911 do 1926 po številu za 10.000 in sicer deloma zato, ker je bila angleška armada odpoklicana in ker je padlo v svetovni vojni tudi mnogo ljudi. Splošna tendenca gibljanja prebivalstva se torej na Irskem ne izpremenila. Do leta 1841 je prebivalstvo sedanje svobodne Irsko države razdeljeno v dve polovici. Tudi irsko gospodarstvo je padlo od leta 1911 do 1926 po številu za 10.000 in sicer deloma zato, ker je bila angleška armada odpoklicana in ker je padlo v svetovni vojni tudi mnogo ljudi. Splošna tendenca gibljanja prebivalstva se torej na Irskem ne izpremenila. Do leta 1841 je prebivalstvo sedanje svobodne Irsko države razdeljeno v dve polovici. Tudi irsko gospodarstvo je padlo od leta 1911 do 1926 po številu za 10.000 in sicer deloma zato, ker je bila angleška armada odpoklicana in ker je padlo v svetovni vojni tudi mnogo ljudi. Splošna tendenca gibljanja prebivalstva se torej na Irskem ne izpremenila. Do leta 1841 je prebivalstvo sedanje svobodne Irsko države razdeljeno v dve polovici. Tudi irsko gospodarstvo je padlo od leta 1911 do 1926 po številu za 10.000 in sicer deloma zato, ker je bila angleška armada odpoklicana in ker je padlo v svetovni vojni tudi mnogo ljudi. Splošna tendenca gibljanja prebivalstva se torej na Irskem ne izpremenila. Do leta 1841 je prebivalstvo sedanje svobodne Irsko države razdeljeno v dve polovici. Tudi irsko gospodarstvo je padlo od leta 1911 do 1926 po številu za 10.000 in sicer deloma zato, ker je bila angleška armada odpoklicana in ker je padlo v svetovni vojni tudi mnogo ljudi. Splošna tendenca gibljanja prebivalstva se torej na Irskem ne izpremenila. Do leta 1841 je prebivalstvo sedanje svobodne Irsko države razdeljeno v dve polovici. Tudi irsko gospodarstvo je padlo od leta 1911 do 1926 po številu za 10.000 in sicer deloma zato, ker je bila angleška armada odpoklicana in ker je padlo v svetovni vojni tudi mnogo ljudi. Splošna tendenca gibljanja prebivalstva se torej na Irskem ne izpremenila. Do leta 1841 je prebivalstvo sedanje svobodne Irsko države razdeljeno v dve polovici. Tudi irsko gospodarstvo je padlo od leta 1911 do 1926 po številu za 10.000 in sicer deloma zato, ker je bila angleška armada odpoklicana in ker je padlo v svetovni vojni tudi mnogo ljudi. Splošna tendenca gibljanja prebivalstva se torej na Irskem ne izpremenila. Do leta 1841 je prebivalstvo sedanje svobodne Irsko države razdeljeno v dve polovici. Tudi irsko gospodarstvo je padlo od leta 1911 do 1926 po številu za 10.000 in sicer deloma zato, ker

Pierre Mille:

Dober mäser

Izprekajal sem se po pravcih otvorenim avtomobuški razstavi. Počenjal sem vse mogoče, da bi mislili, da se zanimam za avtomobile. V resnici se pa na avtomobile prav nič ne razumem. Ogledujem si vedno le karoserije in zato me smatrajo prijatelji za obizovalanje vrednega idjota. Kar se je ustavil moj pogled na invalidskem vozičku, na katerem je na videz dobro rejen mož melanolitično bloud med vrstami avtomobilov. Ker nisem vedel, kaj početi sem mu nekaj minut sledil. Zdela se mi je, da se dolgočasi prav tako, kakor jaz, in da se tudi na avtomobile ne spozna bolje. Zato se mi je takoj prikupil in slednjic sem ga ovgoril.

Bil je zelo inteligenten in njegove manire so izdajale sportnika. Iz pogovora sem kmalu spoznal, da mu je politika deveta brig, kar se pa tiče živjenjskih nazorov, da je nazadnjak. Kazal je namreč veliko grozo in nekakšen osebni svet do vede in do vsega, kar se imenuje napredek.

— Vai ti stroji so mi zopri, — mi je dejal trpko — in splet, dovoljen bi moral biti samo en način premikanja — namreč hoja. Toda baš jaz ne bom nikoli več hodil.

Misil sem, da je treba sestroviti z njegovim boleščom.

— Ali se je vam pripotila nesreča? — sem vprašal.

— Da, je odgovoril, — toda zdaj je že vopet dobro — in se kakšna nesreča!

— Ali je vam ostala atropija misic, slavest v nogah?

— Jaz po slabosti! — je vzkliknil. — Kar poglejte.

Dvignil je odojo in mi pokazal dve ogromni stegni, polni misičastih klopcic, strahotai na pogled. Človek bi mislil, da vidi dva hrasta v gozdru ali dva stebra Notre Dame, ali pa končno ves proračun Francije. Monumentalna, nekomčna nadčloveška segna.

— Toda boste vedeli, — je dejal, — to ni napihijeno. Lahko skačete po njih. To je trdo, misičasto. Ni rokobrač, ki bi imel takta stegna. Crni Johnson, Dempsey, Carpenter — kaj so ti proti meni!

— Zakaj se pa potem takem pustite vozičku v vozičku? — sem ga vprašal tavajoč v gozdu domnev in hipotez.

Mož je srdito zakrit:

— Zakaj se pustim voziti na vozičku? Zakaj?! Tako vam povem in videli boste, ali je sploš Še kje nesreča, ki bi se dala primerjati z mojo. Poslušajte torej. Dve leti je tega, ko sem bil človek kakor vsi drugi. Morda celo malo boljši od drugih. Baham se s tem. Zlasti pa sem bil zelo spremten v katerikoli telesni vaji. V golfu, kriketu in sabijanju se nisem nikogar bal. Gotovo veste, kaj je kriket, kakšna ostra igra je to. Na Samojskih otokih je celo nadomeščila domačinom vojne in zato je tudi zelo pereč problem za pacifiste, kajti v vojnah, ki so jih Samojeti vodili med seboj, ni bil nihče ubit, dočim je v njihovih partijah kriketa vedno trecat razbitih glav. Baš v času, ko sem že jel znagovati v kriketu, sta me troščela dva moža naenapotnega kluba povsem brutalno ob tia, kakor se spodobi in priznati moram, da sem zelo težko vstal. Imel sem izpahnjeno koleno, koleno desne noge.

Odpeljal so me domov. Prihitej je moj zdravnik, mi naravnal koleno, ugotovil, da se je pretrgalo sklepno vezivo in mi položil nogo v mavec.

Čez stiranajst dni, ko je snel obvezo, je dejal:

— Tako, to je zdaj v redu, zdravi ste, Samo... .

...kaj samo?

— Vaša desna noga, nad sklepom je zdaj za šest centimetrov tanjša v obsegu od leve noge. To je posledica počivanja, nezadostnega gibanja. Misice vaše desne noge so otrpne.

— Vražja strela, kaj pa naj počrem s tem? — sem vprašal zdravnika.

— To je kaj enostavno; dajte se masirati. Zdaj imamo že čudodelne masejerje. Naravnite slavnemu Van Stettenu, naj pride k vam.

Poslal sem torej po slavnemu Van Stettenu. Holandec, ki dela po nemških metodah. Ah, gospod! Besnim, če se spomnim na tega podleža, vendar pa moram priznati, da je bila lokalna masaža mojega levega stegna pravi užitek. Van Stetten je začel z izdihavanjem toplega zraka na moje stegne in nobena beseda bi ne mogla opisati občutka zadovoljstva, ki sem ga imel pri tej sopli, božajoči sapici. Potem je neizrečeno nežno zaigral na misice mojega stegna tako, kakor se igra na liro. To vam je bila pesem, gospod, nema toda čarobna pesem.

Zekljen je nazaj, oči uprite v nebo, sem mislila se odibrijim in skačem čez ovire, da plavam nad njimi.

Po treh tednih te prijetne masaže in teguživanja mi je dejal Van Stetten:

— Mislim, da so posledice že tu. Izmerimo vaše noge.

Meril mi je noge in pri tem je dobival njegov obraz poteze silnega začudenja.

— To je pa res čudno, — mi je dejal, — vi ste reagirali premočno. Zdaj je pa vaša desna noge šest centimetrov debelejša od leve.

— Ah, saj res, — sem odgovoril, — a povejte mi samo, ali to kaj pomeni?

— Seveda, — je pribril, — to je važno. Pomislite namreč, če bi se ta razlika neprstano vecala in bi v instinktivno rabili eno nogo bolj od druge.

— No, in kaj naj storim? — sem ga vprašal malo vznemirjen.

— Oh, to je kaj enostavno. Treba je mazirati zoper levo nogo.

Van Stetten mi je torej masiral levo nogo in zopet sem imel enake nevarne občutke ugodja. Temu se je celo kmalu pridružilo nekaj, kar me je spominjalo na moj okus in moje korenjske navade. Ta doktor, poleg navihnosti in počepa po denarju, mi je svetoval, naj si za pospešitev lečenja privežem na levo nogo vrečico svinca, potem pa dvignem nogo vsak dan stopetdesetkrat ritmično dvajset centimetrov od tal. Kot sportnik poznam važnost metodične tevodabde: stopetdesetkrat na dan, kakor zamaknjen v sveti pobožnosti sem dvigal svojo vrečico s svincem.

Slednji mi je Van Stetten dejal: Napočil je trenutek, ko vam moram zopet izmeriti noge.

Potegnil je iz žepa mero in mi jih izmeril. Dragi moj, Holandci ne vemo, kaj je francoska hitrost v reagiranju. Učeni so res, naše psihofisiologije pa ne poznajo. Moje levo stegno je bilo zdaj točno šest centimetrov debelejše od desnega. To je Van Stettenu nekoliko zbgalo, ni pa hotel opustiti boja.

— Moj dober glas, sama moja čast je odviena od tega, da boste imeli povsem enaki nogi, — je dejal. Seči moram po radikalnih sredstvih.

Kakor mnogi Francozi, sem tudi jaz med tistimi, ki ljubijo bahavost. Razvylel sem se še bolj, ko sem zvedel, da gre pri teh radikalnih sredstvih v prvi vrsti za zdravniško gimnastiko. Napel sem vse svoje znanje, vso svojo telesno in duševno silo, da bi prilagodil danim navodilom. Viseč na nekakšni ograji sem si dal privezati na desno nogo dober kilogram težko vrečico svinca, kajti desna noga je bila najbolj oslabela. Na levo nogo sem si pa dal privezati pol kile težko vrečico. In dvigal sem jo po vrsti šestdesetkrat na dan, v šestih lekcijah, da rabim besede samega Van Stettena. Ta sila modri zdravnik je zaradi misil, da je nastala neenakomernost mojih udov zaradi počivanja enega, dočim je drugi deloval. Zato je hotel dražiti misice po njihovem takratnem stanju: zlahkim žgečanjem na eni in kreplješkim draženjem na drugi nogi. To je trajalo dobrega pol leta. Slednji mi je pa dejal ta mož s slopo prečičevalnostjo ljudi, ki vidijo samo svoj cilj pred seboj:

— Mislim, da je namezdaj uspeh zagovojen: vaši nogi morata biti povsem enaki in sicer ne samo zunaj, temveč tudi znotraj, na vsaki misici. V živilih in kosteh, v vseh žilah. Držnem si celo trdit, da sta tudi enako kosmati. Dosegel sem čudežno harmonijo.

Opravil je potrebno merjenje, potem je pa zmagoslavno dvignil glavo.

— Niti pol milimetra razlike ni, — je dejal. — Obe vaši stegni merit na koleno v obsegu po 66 centimetrov. Moje delo je končano. Ne bo mi več treba hoditi k vam. Zdaj ste najkraješji primer mojega lečenja.

Natresel sem preden kup zlata, ki ga je milostno sprejel, potem sem pa poklical krojača. Sami boste razumeli, da je bilo treba del moje oblike po obsegu izpremeniti. Moral sem se spriznati z obliko blaž, ki ji pravijo huzarske, toda v njih v resnici že davno noben huzar ne bodi. Posledica je bila, da sem bil podoben tesarskemu tvarišu — in to me je jeziklo, kajti priznati moram, da nimam rad prepričljivih ljudi. Čutil sem pa v nogah izredno moč. Najprej sem bil tega silno vesel in vrnil sem se v Boulogneski gozd, k svojemu nogometnemu klubu. Zgora je pa počila že ko sem jo prvič brenil. Pripisoval sem to slabemu usnuju in dal sem si prinesiti drugo, toda zadebla jo je ista usoda.

— Premočno brcas, — mi je dejal tvariš.

Zato sem pa napel vso svojo nežnost in obzirnost: žoga ni počila, pač je pa odletela na drugi brez Seine in padla na grajsko dvorišče. Moral sem odstopiti v svojem klubu in potem nisem več hodil na tekme.

Od tistega dne so bili moji križi in težave vedno večji. Naraščali so v sorazmernu

z mojimi nogami, pri čemur ta fraza v mojih ustih ni gola prispoloba ali pretiravanje, kajti človeka navaja že sama narava k temu, da rabi one delo svojega telesa, ki so za dano opravile najposobnejši. Izključen iz nogometa, sem se še enkrat lotil tokra. Kmalu sem postal svetovni prvak, toda potem so me diskvalificirali kot nestvor, ki nima nobenih zaslug za svojo zmago. Ne pripeljajo se tekme ljudi s konji v teku, je izjavila komisija strokovnjakov, ki so se bili zbrali, da bi ocenili moj uspeh. A ti skoki, ki obsegajo noge so se še izpopolnili — posmehljiva izpopolnitvena pogumna napredka, delo doktorja Van Stettena. Moje noge so postale take, kakršne vidite.

Dosegel sem posebno in nemogoč stopnjo odvratnosti. Nisem se več upal pokazati ljudem, da bi se mi ne smejali in kazali za menoj s prstom. Težko sem prenašal to, in enega teh posmehljivcev sem hotel kaznovati. In kaznoval sem ga gospod: To je moj volji preskrbela družba, sem odšel k zdravniku, toda ne k Van Stettenu, čigar samo me je že navdajalo z grozo.

— Eno samo sredstvo je, — mi je dejal, — in sicer ne gibati se, mirovati in podižati. Če čutiš v sebi dovolj poguma,

da svojih nog starš ali pet let sploh ne bo stezik, bodo vaše mišice morda izgubile preobilico moči.

Ves tedn od groze sem poslušal njegovo nesmiselno razlagovo.

— In zato vas vidim, zdaj na tem vozičku? — sem ga vprašal.

— Da, gospod, — je odgovoril, da! Sem invalid zaradi preobilice moči. Ali si morete misliti moje muke?

ki je na mestu umrl, ko je dobil broc v zadnjico. To mu prinese slavo v delih zdravniške vede. Kar se mene tiče, nisem imel od tega nič drugega, nego da sem prišel pred okrajno sodišče in izgubil s tem svoje devištvo v kazenskem seznamu. Ko sem prišel iz zavetišča, ki mi ga je bila proti moji volji preskrbela družba, sem odšel k zdravniku, toda ne k Van Stettenu, čigar samo me je že navdajalo z grozo.

— Eno samo sredstvo je, — mi je dejal, — in sicer ne gibati se, mirovati in podižati. Če čutiš v sebi dovolj poguma,

da svojih nog starš ali pet let sploh ne bo stezik, bodo vaše mišice morda izgubile preobilico moči.

Ves tedn od groze sem poslušal njegovo nesmiselno razlagovo.

— In zato vas vidim, zdaj na tem vozičku? — sem ga vprašal.

— Da, gospod, — je odgovoril, da! Sem invalid zaradi preobilice moči. Ali si morete misliti moje muke?

Socijalizem in demokracija sta nepremagljiva

je izjavil Stalin v svojem odgovoru kritikom nove sovjetske ustawe

Na kongresu komunistične stranke je Stalin v obširnem govoru razložil novo sovjetsko ustawo in zavrnil zlasti vse inozemski kritike. Med drugim je dejal:

Nova sovjetska ustaava izhaja iz predstavke, da so delovni razredi na krmilu, da prispada državno vodstvu družbe (diktatura) delavskemu razredu, kot vodilnemu v družbi in da je ustaava potrebitna, da se utravi delovni red, sprejemljiv za delovne sklope. Nova sovjetska ustaava je globoko mednarodna, ker izpopolnjuje enakopravnosti vseh narodov in ras, ki morajo imeti enake pravice gospodarskega, družbenega in kulturnega življenja. Nadaljnje posebnosti te nove ustaave je, da je dočasnega izveden demokratizem. Po novi ustaavi ni aktivnih ali pasivnih državljanov. Ustaava ne pozna razlike med moškimi in ženskami, med trdno naseljenimi in priseljenimi, med premožnimi in siromašnimi, izobraženimi in

neizobraženimi. Pozna samo osebne vrline in osebno delo, ki določajo položaj vseakega državljanina.

Mesčansko kritiko nove ustaave je treba odkloniti, kajti fašistični tisk je hotel to ustaavo enostavno zamolčati. Pa tudi tak moč je kritika. Druga skupina kritikov označuje predlog nove ustaave za kos papirja, za prazne objekte. Pravi o njem, da je to samo manevar in da v sovjetski Rusiji ni mogel nastati boljši predlog, ker Sovjetska Rusija ni država, temveč samo zemljiščni pojem. Tipičen predstavnik te skupine je — čeprav se ališi to čudno — poluradna berlinska Deutsche diplomatična in politična Korrespondenca. Tem gospodom je Sovjetska Rusija že dolgo trinajst let. Je zato, da Sovjetska Rusija ne samo enostavno obstaja, temveč raste, se krepi, da je privabil novi osnutek ustaave, ki vzpostavlja državo v primači zatiranju razreda nove ustaave. Kakšna dežela je to? Tako krije ti gospodje. S kakšno Pravico obstaja? In če je bila odkrita v oktobru 1917, zakaj bi ne mogla biti prikrita, da bi ne ostala od nje niti senča? In ko so to rekli, so se tudi zopet odločili prikriti Sovjetsko Rusijo in zdaj javno oznanjajo, da Sovjetska Rusija ni več država in da ni nič drugega, nego način načrtovanja izjemljepisni.

Na trditve, da je sovjetska ustaava prazna objuba, lahko odgovorimo s sklicanjem vročih nepopolnih delečev, kakor je ustavnitev diktature proletariata po padcu buržuazije leta 1917, dajše likvidacija razreda bogatih kmetov, razlastitev kapitalistov, proglašenje enega delavniškega sredstva socialistične lasti, pri čemer so bili postavljeni na celo teh podjetijih najboljši ljudje iz delavškega razreda.

Polejdelstvo daje v svoji novi organizaciji poddržkovali več pridelkov nego pred vojno, industrija izdeluje osmikrat toliko kakor pred vojno in narodni dohodki so se zelo pomnožili. Vse to so dejstva in ne prazne objekte. Pravica do dela, do oddihha in izobrazbe je bila izpremenjena v delovanje, enako pa bila tudi zadamčena sposobnost v enakih vodilnih pravicah. Tretja je resnočnost navzdič vsema češkanju gospodarstva iz namenskega poročevalskega urada.

Tretja skupina je pripravljena priznati

nekatero ugodnosti nove ustaave. Dvomi pa, ali bo mogoče uresničiti njenе teze, to so skeptiki, ki so povsod. Zivljenje je pa pač kažalo, da so doziveli Polon, Ruttel, in pa boljeveški.

Cetrtia skupina kritikov označuje ustaave za korak na desno, odstop od diktature Proletariata in likvidacijo boljeveškega režima. V tej sk